

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P8_TA(2018)0280

Ilmastodiplomatia

Euroopan parlamentin päätöslauselma 3. heinäkuuta 2018 ilmastodiplomatiasta (2017/2272(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti sen 21, 191, 192, 220 ja 221 artiklan,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman sekä kestävä kehityksen tavoitteet,
- ottaa huomioon ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) ja siihen liitetyn Kioton pöytäkirjan,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
- ottaa huomioon Pariisin sopimuksen, päätöksen 1/CP.21, UNFCCC:n osapuolten 21. kokouksen (COP 21) ja Pariisissa 30. marraskuuta – 11. joulukuuta 2015 pidetyn Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten 11. konferenssin (CMP 11),
- ottaa huomioon UNFCCC:n osapuolten 22. kokouksen (COP 22) ja Marrakeshissa Marokossa 15.–18. marraskuuta 2016 pidetyn Pariisin sopimuksen osapuolten kokouksena toimivan osapuolten 1. konferenssin (CMA 1),
- ottaa huomioon 6. lokakuuta 2016 antamansa päätöslauselman Pariisin sopimuksen täytäntöönpanosta ja vuonna 2016 Marrakeshissa Marokossa järjestettävästä YK:n ilmastonmuutoskokouksesta (COP 22)¹,
- ottaa huomioon hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) viidennen arviointiraportin (AR5) sekä yhteenvetokertomuksen,
- ottaa huomioon 4. lokakuuta 2017 antamansa päätöslauselman vuonna 2017 Bonnissa Saksassa järjestettävästä YK:n ilmastokokouksesta (COP 23)²,

¹ EUVL C 215, 19.6.2018, s. 46.

² Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0380.

- ottaa huomioon 20. heinäkuuta 2016 annetun komission tiedonannon vähähiiliseen talouteen siirtymisen nopeuttamisesta Euroopassa (COM(2016)0500),
- ottaa huomioon 16. huhtikuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”EU:n strategia ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi” (COM(2013)0216),
- ottaa huomioon ulkoasiainneuvostossa hyväksytyt EU:n ilmastodiplomatian toimintasuunnitelman 2015,
- ottaa huomioon 6. maaliskuuta 2017 ja 19. kesäkuuta 2017 annetut ulkoasiainneuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon 22. kesäkuuta 2017 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon 26. helmikuuta 2018 annetut neuvoston päätelmät ilmastodiplomatiasta,
- ottaa huomioon kesäkuussa 2016 annetun Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) tiedonannon Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittisesta globaalistrategiasta ja 7. kesäkuuta 2017 annetun komission ja EUH:n yhteisen tiedonannon strategisesta lähestymistavasta selviytymiskykyyn EU:n ulkoisessa toiminnassa (JOIN(2017)0021),
- ottaa huomioon 9. helmikuuta 2017 annetun Euroopan alueiden komitean lausunnon aiheesta ”Kohti uutta EU:n strategiaa ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi – yhdenmetyt lähestymistapa”¹,
- ottaa huomioon 26. huhtikuuta 2016 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ”Pariisin jälkeen”²,
- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2017 antamansa päätöslauselman yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan täytäntöönpanoa koskevasta vuosittaisesta kertomuksesta³,
- ottaa huomioon 16. tammikuuta 2018 antamansa päätöslauselman naisista, sukupuolten tasa-arvosta ja ilmasto-oikeudenmukaisuudesta⁴,
- ottaa huomioon ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) sopimuspuolten konferenssin 9. marraskuuta 2001 tekemän päätöksen 36/CP.7 naisten edustuksen parantamisesta elimissä, jotka on perustettu UNFCCC:n ja Kioton pöytäkirjan nojalla,
- ottaa huomioon Kansainvälisen siirtolaisuusjärjestön (IOM) vuonna 2009 toteuttaman tutkimuksen ”Migration, Environment and Climate Change: Assessing the Evidence”,
- ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2018 antamansa päätöslauselman sukupuolten tasa-arvosta EU:n kauppasopimuksissa⁵,
- ottaa huomioon paavi Franciscuksen ”Laudato si” -kiertokirjeen, joka käsittelee huolenpitoa yhteisestä kodistamme,

¹ EUVL C 207, 30.6.2017, s. 51.

² EUVL C 487, 28.12.2016, s. 24.

³ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0493.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0005.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0066.

- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan ja ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan työjärjestyksen 55 artiklan mukaisesti järjestämät yhteiskokoukset,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan ja ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön (A8-0221/2018),
- A. toteaa, että ilmastonmuutos vaikuttaa yhä vakavammin ihmiselämän eri osa-alueisiin sekä kehitysmahdollisuuksiin, maailmanlaajuiseen geopoliittiseen järjestykseen ja globaaliin vakauteen; toteaa, että ilmastonmuutoksen vaikutukset koettelevat eniten niitä, joilla on vähemmän resursseja siihen mukautumiseen; toteaa, että ilmastodiplomatiaa voidaan pitää eräänlaisena kohdennettuna ulkopoliittikkana, jolla edistetään ilmastotoimia ottamalla yhteyksiä toisiin toimijoihin, tekemällä yhteistyötä erityisissä ilmastoon liittyvissä kysymyksissä, luomalla strategisia kumppanuuksia ja vahvistamalla suhteita valtiollisten ja valtiosta riippumattomien toimijoiden välillä, myös maailmanlaajuisesti suurimpien saastuttajien välillä ja edistämällä siten toimia ilmastonmuutoksen vaikutuksen lieventämiseksi sekä tehostamalla ilmastotoimia ja vahvistamalla unionin diplomaattisia suhteita;
- B. toteaa, että ilmastonmuutoksen vaikutuksiin kuuluvat muun muassa valtamerten pinnan nousu, lämpeneminen ja happamoituminen, biologisen monimuotoisuuden häviäminen ja äärimmäisten sääilmiöiden yleistymisen; toteaa, että niiden ensimmäisiä uhreja ovat kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevat valtiot ja väestöt, erityisesti saarilla asuvat ihmiset; ottaa huomioon, että ilmastonmuutoksella on erityisen vakava sosiaalinen ja kulttuurinen vaikutus alkuperäisyhteisöihin, joiden tuottama hiilidioksidipäästöjen osuus on vain marginaalinen, mutta joilla itse asiassa on aktiivinen ja ratkaiseva rooli niiden ekosysteemien suojelemisessa, joissa ne asuvat, sillä ne lieventävät ilmastonmuutoksen vaikutuksia;
- C. ottaa huomioon, että EU on ollut yksi johtavista voimista ilmastotoimissa ja osoittanut johtajuutta kansainvälisissä ilmastoneuvotteluissa; ottaa huomioon, että kestävä kehitys ja ilmastoon liittyvien uhkien torjuntatoimien keskeisenä osatekijänä EU on hyödyntänyt ilmastodiplomatiaa luodakseen asianomaisten sidosryhmien kanssa strategisia liittoutumia, joiden avulla torjutaan yhdessä ilmastonmuutosta;
- D. toteaa, että EU:n ilmastodiplomatia edisti osaltaan Pariisin sopimuksen tekemistä ja ilmastodiplomatiaa koskevaa EU:n lähestymistapaa on sittemmin laajennettu; toteaa, että EU:n globaalistrategian osana ilmastotoimet on integroitu ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan ja että energian ja ilmaston, turvallisuuden ja ilmastonmuutokseen sopeutumisen ja muuttoliikkeen välistä yhteyttä on vahvistettu;
- E. katsoo, että vastuuta pitkän aikavälin kestävästä ilmastotoimista ei voida säilyttää yksittäisille henkilöille ja heidän kuluttajina tekemilleen yksittäisille valinnoille; toteaa, että ihmisoikeuksiin perustuvassa ilmastopolitiikassa olisi selvennettävä, että kestävien yhteiskuntien luominen on ensisijaisesti poliitikkojen tehtävä, koska heillä on keinot laatia ilmaston kannalta kestävää politiikkaa;
- F. toteaa, että ilmastonmuutos ja turvallisuushuolet liittyvät toisiinsa ja ylittävät rajat sekä edellyttävät ilmastodiplomatiaa, jolla pyritään muun muassa Pariisin sopimuksen sitoumusten täysimääräiseen täytäntöönpanoon; toteaa, että useissa tutkimuksissa on

löydetty epäsuoria yhteyksiä ilmastonmuutoksen, luonnonkatastrofien ja aseellisten konfliktien puhkeamisen välillä, ja katsoo, että ilmastonmuutosta voidaan pitää uhkien moninkertaistajana, joka voi pahentaa olemassa olevia sosiaalisia jännitteitä; ottaa huomioon, että ilmastonmuutoksen kielteiset pitkäaikaiset vaikutukset voivat johtaa poliittisten jännitteiden lisääntymiseen kansallisten rajojen sisällä ja ulkopuolella ja että on olemassa riski, että niistä tulee kriisin osatekijä ja ne aiheuttavat paineita kansainvälisille suhteille sellaisenaan;

- G. toteaa, että ilmastomuutoksella on suora ja epäsuora vaikutus muuttoliikkeeseen ja se työntää yhä suurempia määriä ihmisiä liikkeelle haavoittuvilta alueilta kestävämmille alueille omassa maassaan tai ulkomailla, jotta he voivat aloittaa siellä uuden elämän;
- H. toteaa, että parlamentin Bonnissa Saksassa järjestettävästä YK:n ilmastokokouksesta (COP 23) 4. lokakuuta 2017 antamassa päätöslauselmassa kehoitettiin suhtautumaan vakavasti maapallon lämpenemisen aiheuttamista katastrofeista johtuvaan ilmastoperäiseen kotiseudulta siirtymään joutumiseen ja siirtolaisuuteen ja näiden ilmiöiden laajuuteen; ottaa huomioon, että useissa merkittävässä ja hyvin perustelluissa tutkimuksissa ja raporteissa, joita ovat laatineet muiden muassa Kansainvälinen siirtolaisuusjärjestö ja Maailmanpankki, todetaan, että jos vakaviin toimenpiteisiin ei ryhdytä, siirtolaisten ja ympäristön muutosten vuoksi sisäisesti siirtymään joutuneiden henkilöiden määrä voi pahimmassa tapauksessa nousta 200 miljoonaan vuoteen 2050 mennessä, ja että useat heistä asuvat nykyään rannikkoalueilla tai voivat olla maan sisällä muuttaneita henkilöitä Saharan eteläpuolisessa Afrikassa, Etelä-Aasiassa ja Latinalaisessa Amerikassa;
- I. ottaa huomioon, että ympäristösyistä muuttamaan joutuneet henkilöt eivät saa pakolaisasemaa eivätkä kansainvälistä suojelua, koska heitä ei ole tunnustettu vuonna 1951 tehdyssä Geneven yleissopimuksessa;
- J. toteaa, että panoksena nollanettohiilitalouden saavuttamiseksi komissio on asettanut unionin energiapolitiikan tavoitteiksi energiatehokkuuden edistämisen ja EU:n maailmanlaajuisen johtoaseman uusiutuvan energian alalla;
- K. katsoo, että EU:n ilmastodiplomatialla on rohkaistava riskinhallintahankkeisiin, muokattava julkista mielipidettä, kannustettava poliittista ja taloudellista yhteistyötä ilmastonmuutoksen torjumiseksi ja edistettävä vähähiilistä taloutta;
- L. katsoo, että EU:n ilmastodiplomatialla olisi saatava aikaan ennakoivaa sopeutumista, jolla kannustettaisiin ilmastonmuutosta torjuvien politiikkatoimien välistä vuorovaikutusta; toteaa, että ilmastonmuutosta koskevien politiikkatoimien institutionalisoiminen tarkoittaisi entistä parempaa yleistä tietoisuutta, ja katsoo, että sen olisi johdettava selkeämpään poliittiseen tahtoon;
- M. ottaa huomioon, että vesivarojen niukkuus on yhä useampien eri yhteisöjen välisten konfliktien taustalla; toteaa, että usein näitä varoja ei käytetä kestävällä tavalla intensiivisessä maataloustuotannossa ja teollisessa tuotannossa ympäristöissä, jotka ovat jo nyt epävakaita;
- N. toteaa, että strategian tavoitteiden saavuttamiseksi ilmastonmuutoksen torjunnasta olisi tehtävä strateginen painopiste kaikissa diplomaattisissa vuoropuheluissa ja ihmisoikeusperustaista lähestymistapaa koskevissa aloitteissa; toteaa, että parlamentti on osallistunut aktiivisesti prosessiin ja käyttänyt sekä lainsäädäntövaltaansa että

poliittista vaikutusvaltaansa, jotta ilmastonmuutos sisällytettäisiin entistä paremmin kehitystoimiin ja tukimuotoihin sekä useisiin muihin EU:n toimintapolitiikkoihin, jotka koskevat muun muassa investointeja, maataloutta, kalastusta, energiaa, liikennettä, tutkimusta ja kauppaa;

- O. toteaa, että sukupuoleen, rotuun, etniseen alkuperään, luokkaan, köyhyyteen, kykyihin, syntyperään, ikään ja maantieteeseen perustuvat syrjinnän ja haavoittuvuuden aiheuttajat sekä perinteinen ja institutionaalinen syrjintä yhdistyvät kaikki keskenään ja estävät mahdollisuuden hyödyntää resursseja ja keinoja, joita tarvitaan ilmastonmuutoksen kaltaisista dramaattisista muutoksista selviytymiseen;
- P. toteaa, että maananastuksen aiheuttaman metsäkadon, fossiilisten polttoaineiden talteenoton ja tehomaanviljelyn sekä ilmastonmuutoksen välillä on luonnollinen yhteys;
- Q. katsoo, että naisten osallistuminen poliittiseen päätöksentekoon ja diplomatiaan ja erityisesti ilmastonmuutosta koskeviin neuvotteluihin ei vielä ole tyydyttävällä tasolla, ja toteaa, että tässä suhteessa asiassa on edistytty hyvin vähän tai ei lainkaan; toteaa, että valtuuskuntien johtajista on naisia vain 12–15 prosenttia ja jäsenistä noin 30 prosenttia;
- 1. palauttaa mieliin, että ilmastonmuutoksen vaikutukset kohdistuvat kaikkiin inhimillisen elämän osa-alueisiin, erityisesti globaaleihin resursseihin ja kehittämismahdollisuuksiin sekä liiketoimintamalleihin, kauppasuhteisiin ja alueellisiin suhteisiin; muistuttaa, että ilmastovaikutukset lisäävät elintarviketurvan puutetta, terveysuhkia, elannon menetyksiä, väestön siirtymistä, siirtolaisuutta, köyhyyttä, sukupuolten eriarvoisuutta, ihmiskauppaa, väkivaltaa, infrastruktuurin ja olennaisten palvelujen saatavuuden puutetta, vaikuttavat rauhaan ja turvallisuuteen sekä entistä enemmän EU:n kansalaisiin ja aiheuttavat haasteita kansainväliselle yhteisölle; korostaa, että ilmastotoimet ovat yhä kiireellisempiä, ja katsoo, että ilmastonmuutokseen puuttuminen edellyttää yhteisiä toimia kansainvälisellä tasolla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita jatkuvasti helpottamaan monenvälistä keskustelua, koska vastuu koko planeetasta sekä nykyisestä sukupolvesta ja tulevista sukupolvista on yhteinen; toteaa, että ilmastonmuutoksen torjunta on välttämätöntä ihmisoikeuksien suojelemiseksi;
- 2. panee huolestuneena merkille maailman vesivarantojen ja ekosysteemien tilan heikentymisen sekä vesivarojen niukkuuden, veteen liittyvien riskien ja ääri-ilmiöiden aiheuttaman kasvavan uhan;

Pariisin sopimuksen ja Agenda 2030 -toimintaohjelman täytäntöönpano

- 3. vahvistaa EU:n sitoutumisen Pariisin sopimukseen ja YK:n Agenda 2030 -toimintaohjelmaan, kestäväen kehityksen tavoitteet mukaan luettuina; korostaa tarvetta panna Pariisin sopimus sekä sen hillitsemistä ja sopeutumista ja rahoituksen uudelleensuuntaamista koskevat tavoitteet ja kestäväen kehityksen tavoitteet nopeasti ja täysimääräisesti täytäntöön EU:ssa ja maailmanlaajuisesti entistä kestävämmän talouden ja yhteiskunnan kehittämiseksi; toteaa, että tarvitaan kunnianhimoista EU:n ilmastopolitiikkaa ja EU:n valmiutta korottaa merkittävästi nykyistä EU:n kansallisesti määriteltyä panosta vuodeksi 2030 ja että on kehitettävä vuoden 2018 loppuun mennessä kunnianhimoisen ja koordinoitu nollanettohiilitaloutta koskeva vuoteen 2050 ulottuva strategia, jossa noudatetaan Pariisin sopimuksen yhteydessä tehtyä sitoumusta rajoittaa maapallon keskilämpötilan nousu alle kahteen celsiusasteeseen ja jatkaa pyrkimyksiä lämpötilan nousun rajoittamiseksi 1,5 celsiusasteeseen esiteollisella

kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna; kehottaa komissiota ottamaan tässä pitkän aikavälin strategiassa huomioon kaikkien sellaisten toimijoiden näkemykset, jotka voivat edistää sitä tai joihin se vaikuttaa;

4. painottaa, että EU:n ilmastopolitiikan on oltava kunnianhimoista, jotta voidaan välttää lämpötilan nousun jatkuminen ja jotta EU voisi toimia kolmansien maiden uskottavana ja luotettavana kumppanina; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita omaksumaan aktiivisen ja rakentavan aseman vuoden 2018 Talanoa-vuoropuhelussa sekä ilmastokokouksessa (COP24), sillä vuosi 2018 on ratkaiseva Pariisin sopimuksen täytäntöönpanon kannalta; kehottaa EU:ta osoittamaan sitoutuneensa kunnianhimoiseen ilmastopolitiikkaan, koska tämä auttaisi sitä näyttämään esimerkkiä ja edistämään muiden valtioiden vahvoja lievennys sitoumuksia;
5. pitää valitettavana Yhdysvaltojen presidentin ilmoitusta hänen päätöksestään vetäytyä Pariisin sopimuksesta; vahvistaa, että EU:lla on velvollisuus ja mahdollisuus omaksua johtava rooli maailmanlaajuisissa ilmastotoimissa ja tehostaa ilmastodiplomatiaansa liittyviä toimia ja muodostaa vahva liittouma niiden maiden ja toimijoiden kanssa, jotka tukevat ja edistävät edelleen tavoitteita, joiden mukaisesti maapallon lämpeneminen pyritään rajoittamaan alle kahteen celsiusasteeseen ja samalla toteuttamaan toimia lämpötilan nousun rajoittamiseksi 1,5 celsiusasteeseen, kuten hallitustenvälinen ilmastomuutospaneeli (IPCC) suosittelee; painottaa kuitenkin, että on tärkeää tehdä tiivistä yhteistyötä Yhdysvaltojen hallituksen ja erityisesti Yhdysvaltojen osavaltioiden ja kaupunkien kanssa;
6. painottaa, että EU:n uskottavuus ilmastomuutoksen torjunnassa on riippuvainen sen oman ilmastopolitiikan tiukasta ja kattavasta täytäntöönpanosta;
7. painottaa, että EU:n ulkopolitiikassa olisi kehitettävä ilmastomuutokseen liittyvien riskien seuranta koskevia valmiuksia, myös kriisien ehkäisemistä ja konfliktiherkkyyttä; katsoo, että tästä johtuvat ja nopeat ilmastotoimet edistävät olennaisesti sosiaalisten ja taloudellisten riskien mutta myös turvallisuusriskien torjuntaa, konfliktien ja epävakauden ehkäisyä ja viime kädessä ehkäisevät merkittäviä poliittisia, sosiaalisia ja taloudellisia kustannuksia; painottaa näin ollen, että on tärkeää valtavirtaistaa ilmastodiplomatia EU:n konfliktien ehkäisemistä koskevaan politiikkaan laajentamalla ja mukauttamalla EU:n operaatioiden ja ohjelmien soveltamisalaa kolmansissa maissa ja konfliktialueilla; muistuttaa, että siirtyminen kohti nollanettohiilitaloutta edistää vaurautta ja tasa-arvoa, rauhaa ja turvallisuutta EU:ssa ja sen ulkopuolella, koska ilmastomuutos voi usein luoda uutta epävakautta ja uusia konflikteja tai pahentaa nykyisiä konflikteja ja syventää vallitsevaa eriarvoisuutta ja luoda uutta eriarvoisuutta, mikä johtuu resurssien niukkuudesta, taloudellisten mahdollisuuksien puutteesta, merenpinnan nousun tai pitkäaikaisen kuivuuden aiheuttamasta maan menettämisestä, hauraasta hallintorakenteesta, riittämättömästä elintarvike- ja vesihuollosta sekä elinolosuhteiden heikkenemisestä;
8. on erityisen huolestunut maapallon ekosysteemien ja vesivarojen tilan heikkenemisestä, veden niukkuuden aiheuttaman uhan voimistumisesta ja veteen liittyvistä riskeistä sekä toisaalta äärimmäisistä ilmasto- ja sääilmiöistä, jotka yleistyvät ja muuttuvat entistä tuhoisammiksi, minkä vuoksi on vahvistettava yhteyksiä ilmastomuutokseen sopeutumisen ja katastrofiriskien vähentämisen välillä;
9. panee myös huolestuneena merkille, että maaperän roolia osana ilmastojärjestelmää ja maaperän merkitystä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiselle ja ilmastomuutoksen

vaikutuksiin sopeutumiselle ei ole käsitelty riittävällä tavalla; kehottaa EU:ta laatimaan kunnianhimoisen strategian, joka olisi sisällytettävä osaksi ilmastodiplomatiaa;

10. painottaa, että napajäätiköiden sulaessa ja merten pinnan noustessa rannikolla tai pienissä saarivaltioissa elävät kansat ovat erityisessä vaarassa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita suojelemaan ja säilyttämään näitä elinalueita edistämällä kunnianhimoisia tavoitteita ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi sekä toteuttamalla monenvälisiä rannikoiden suojelutoimenpiteitä;
11. ottaa huomioon, että ilmastonmuutos pahentaa olosuhteita, jotka johtavat muuttoliikkeeseen haavoittuvilla alueilla, ja muistuttaa, että tuleva muuttoliike kasvaa, jos ilmastonmuutoksen kielteisiä vaikutuksia ei hoideta asianmukaisesti; **kehottaa unionia tukemaan YK:n tason keskustelujen aloittamista tavoitteena löytää konkreettinen tapa reagoida ilmastonmuutoksen seurauksena odotettavissa olevaan ihmisten siirtymiseen ja korostaa, että kaikissa kansainvälisissä toimissa olisi keskityttävä alueellisiin ratkaisuihin, jotta vältetään tarpeettomat laajamittaiset siirtymiset**;
12. kehottaa jäsenvaltioita osoittamaan edistyksellistä johtajuutta parhaillaan käytävissä neuvotteluissa Global Compact -aloitteesta turvallisen, laillisen ja hallitun muuttoliikkeen edistämiseksi, jota valmistellaan YK:ssa ja joka perustuu pakolaisia ja muuttajia koskevaan vuoden 2016 New Yorkin julistukseen, jossa todettiin, että suuret ihmisjoukot muuttavat ilmastonmuutoksen kielteisten vaikutusten vuoksi;
13. on tyytyväinen UNFCCC:n prosessin osallistavuuteen; katsoo, että tehokkaan osallistumisen varmistamiseksi on käsiteltävä eri osapuolten etuja ja myös eturistiriitoja; kannattaa maailman väestön valtaosaa edustavien hallitusten aloitetta ottaa käyttöön erityinen eturistiriitojen välttämiseen tähtäävä toimintapolitiikka ja kehottaa komissiota osallistumaan rakentavasti tähän prosessiin;
14. kehottaa komissiota laatimaan ohjelmia EU:n kansalaisten tietoisuuden lisäämiseksi ilmastonmuutoksen ja muuttoliikkeen, köyhyden ja resurssien jakoon liittyvien konfliktien välisistä yhteyksistä;
15. korostaa, että kaikkien EU:n ympäristöalan aloitteiden lähtökohtana olisi oltava perussopimusten mukainen lainsäädäntövalta ja että parlamentaarisella demokratialla on oltava edelleen ensisijainen merkitys jokaisessa ehdotuksessa, joiden tarkoituksena on ympäristön suojeluun tähtäävien kansainvälisten toimien edistäminen;

Ilmastodiplomatiaa koskevien EU:n valmiuksien parantaminen

16. toteaa, että EU ja sen jäsenvaltiot ovat suurimpia julkisen ilmastorahoituksen tarjoajia ja että tämä on tärkeä ja luottamusta herättävä väline, jolla tuetaan sopeutumista ja hillitsemistä muissa maissa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan merkittävien rahoitusosuuksien myöntämistä ja tukemaan aktiivisesti kansainvälisen ilmastorahoituksen käyttöönottamista muiden maiden julkisista ja yksityisistä lähteistä; on tyytyväinen ”One Planet Summit” -huippukokouksessa 12. joulukuuta 2017 esitettyihin ilmoituksiin;
17. korostaa, että maailmanlaajuinen siirtyminen nollanettohiilitalouksiin sekä ilmastonmuutosta sietäviin talouksiin ja yhteiskuntiin edellyttää merkittäviä investointeja tähän siirtymiseen; painottaa, että hallitusten on luotava ympäristöjä, jotka

mahdollistavat pääomavirtojen uudelleensuuntaamisen kestäviin investointeihin hukkainvestointien välttämiseksi korkean tason asiantuntijaryhmän suositusten ja komission kestäväen kasvun rahoitusta koskevan komission tiedonannon (COM(2018)0097) mukaisesti; katsoo, että rahoitusjärjestelmän on osaltaan edistettävä Pariisin sopimuksen tavoitteita ja kestäväen kehityksen tavoitteita; on vakuuttunut siitä, että EU:n rahoitusjärjestelmä, joka edistää ilmastonmuutosta hillitsevien toimia sekä kannustaa puhtaaseen teknologiaan ja kestäviin ratkaisuihin tehtäviin investointeihin, toimii esimerkkinä muille valtioille ja voi auttaa niitä panemaan täytäntöön vastaavanlaisia järjestelmiä;

18. korostaa, että on tärkeää, että EU esiintyy yhtenäisenä kaikilla kansainvälisillä foorumeilla, ja kehottaa unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa ja komissiota koordinoimaan EU:n yhteisiä toimia, joilla varmistetaan sen sitoutuminen Pariisin sopimuksen täytäntöönpanoon; kannustaa EU:ta harkitsemaan keinoja lisätä nykyisestä Pariisin sopimuksen kunnianhimoa; korostaa, että on tarpeen kehittää EU:n ilmastodiplomatiaa koskeva kattava strategia ja sisällyttää ilmasto EU:n ulkoiseen toimintaan kaikilla aloilla, mukaan luettuina kauppa, kehitysyhteistyö ja humanitaarinen apu; painottaa, että on tärkeää vahvistaa sosiaalista ulottuvuutta sekä sisällyttää sukupuolinäkökulma ja ihmisoikeuksiin perustuva lähestymistapa kaikkiin tuleviin monenvälisiin neuvotteluihin;
19. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään kansainvälistä tietoisuutta ilmastonmuutoksesta koordinoitujen viestintästrategioiden sekä julkisen ja poliittisen tuen lisäämistä koskevan toiminnan avulla; edellyttää erityisesti kansainvälistä ymmärrystä ilmastonmuutoksen sekä sosiaalisen epäoikeudenmukaisuuden, muuttoliikkeen, nälän ja köyhyyden välisistä yhteyksistä sekä siitä, että maailmanlaajuisilla ilmastotoimilla voidaan suuresti edistää näiden asioiden ratkaisemista;
20. toteaa, että teknologinen kehitys, jota edistetään asianmukaisella tavalla yhteisten poliittisten ponnistelujen avulla, on keskeisen tärkeää Pariisin sopimusten tavoitteiden saavuttamiseksi ja että siksi unionin tiedediplomatia on otettava huomioon myös ilmastodiplomatiaa koskevassa yleisessä strategiassa edistämällä ja rahoittamalla ilmastonmuutokseen liittyvää tutkimusta;
21. palauttaa mieliin, että komission vihreässä kirjassa ”Sopeutuminen ilmastonmuutokseen Euroopassa – vaihtoehdot EU:n toimille” (COM(2007)0354), todetun mukaisesti Euroopan haavoittuvimmat alueet ilmastonmuutoksen kannalta ovat Etelä-Eurooppa, Välimeren alue, vuoristo- ja rannikkoalueet, tiheään asutut tulva-alueet, Skandinavia ja arktinen alue; kehottaa siksi EU:ta edistämään tutkimus- ja kehitysohjelmia, joissa osallistetaan kussakin tapauksessa asiaankuuluvia jäsenvaltioita SEUT-sopimuksen 185 artiklan mukaisesti;
22. korostaa edellä olevaan kohtaan liittyvänä hyvänä esimerkkinä tiedediplomatiasta PRIMA-aloitetta (Välimeren alueen tutkimus- ja innovointikumppanuus), joka keskittyy elintarvikkeiden tuotantoa ja veden jakelua Välimeren alueella koskevien innovatiivisten ratkaisujen kehittämiseen ja soveltamiseen; pyytää komissiota vahvistamaan yhteistyötä, antamaan tarvittavaa tukea ja varmistamaan tämän aloitteen ja muiden vastaavien aloitteiden jatkuvuuden; vaatii myös komissiota esittelemään SEUT-sopimuksen 185 artiklan nojalla uuden aloitteen, jolla pyritään erityisesti EU:n ilmastodiplomatian tavoitteisiin;

23. kehottaa koordinoimaan energia- ja vesidiplomatiaa koskevia unionin toimintasuunnitelmia ilmastodiplomatian kanssa ja vahvistamaan mahdollisia synergiaetuja sekä yhteisiä toimia EU:n ja jäsenvaltioiden tasolle kuuluvien asiaankuuluvien osa-alueiden välillä;
24. kehottaa ottamaan parlamentin laajemmin mukaan komission ja EUH:n käynnistämään vuotuisen prosessiin, joka toteutetaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ja jonka puitteissa määritellään EU:n ilmastodiplomatiaa koskevat ensisijaiset painopisteet kyseisenä vuonna ja laaditaan konkreettisia suosituksia valmiuksissa olevien puutteiden korjaamiseksi;
25. sitoutuu laatimaan oman kantansa ja suositukset uudesta pitkän aikavälin vuosisadan puoliväliä koskevasta vähäisten päästöjen strategiasta, jotta komissio ja neuvosto voivat käsitellä niitä ennen strategian esittämistä UNFCCC:lle;
26. ilmaisee aikovansa käynnistää prosessin, jolla tuetaan näitä pyrkimyksiä EU:n ilmastodiplomatiaan liittyvillä toimilla, sen saavutuksia ja puutteita koskevien säännöllisten kertomusten avulla; katsoo, että säännöllisten kertomusten olisi sisällettävä selkeitä vertailuarvoja tähän liittyen;
27. korostaa parlamentaarisen diplomatian keskeistä merkitystä ilmastonmuutoksen torjunnassa; sitoutuu hyödyntämään entistä paremmin kansainvälistä rooliaan ja jäsenyyttään kansainvälisissä parlamentaarisisissa verkostoissa, tehostamaan ilmastotoimiaan erityisesti ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan ja ulkoasiainvaliokunnan valtuuskunnissa tekemässä työssä ja valtuuskuntavierailujen avulla sekä eurooppalaisissa ja kansainvälisissä parlamenttien välisissä kokouksissa ja keskustelufoorumeissa kansallisten parlamenttien ja aluetason tai valtiosta riippumattomien toimijoiden ja kansalaisyhteiskunnan kanssa pyrkimällä aina sisällyttämään toimiin tarpeellisen sukupuolinäkökulman;
28. kehottaa lisäämään henkilöresurssien ja taloudellisten resurssien jakamista EUH:ssa ja komissiossa, jotta otetaan paremmin huomioon sitoutuminen ilmastodiplomatiaan ja siihen osallistumisen lisääntyminen; kehottaa EUH:ta sisällyttämään ilmastodiplomatian EU:n edustustojen asialistoille, kun ne pitävät kokouksia kolmansien maiden edustajien ja kansainvälisten tai alueellisten organisaatioiden kanssa, sekä edistämään ilmastodiplomatiaan liittyviä toimia ja antamaan niille strategista painoarvoa kaikissa EU:n edustustoissa kolmansissa maissa sijaitsevien jäsenvaltioiden edustustojen kanssa; kehottaa sen vuoksi lisäämään ilmastonmuutosta koskevan yhteyspisteen tärkeimpiin EU:n edustustoihin kolmansissa maissa sekä ilmastoasiantuntijoiden osuutta, kun EU:n edustustoihin perustetaan yhdistettyjä toimia;
29. painottaa, että EU:n talousarvion ilmastoon liittyvillä menoilla voidaan luoda suurta lisäarvoa ja että niitä olisi lisättävä merkittävästi, jotta otetaan huomioon ilmastotoimien yhä suurempi merkitys ja kiireellisyys ja tarve lisätä ilmastodiplomatiaa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sen vuoksi lisäämään ilmastodiplomatiaan liittyviä menoja seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä ja hyväksymään sen, että vähintään 30 prosenttia varataan ilmastoon liittyviä menoja varten, kuten parlamentti ehdotti 14. maaliskuuta 2018 monivuotisesta rahoituskehyksestä antamassaan päätöslauselmassa ”Seuraava monivuotinen rahoituskehys: vuoden 2020 jälkeistä monivuotista rahoituskehystä koskevan parlamentin kannan valmistelu”¹, ja

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0075.

mukauttamaan EU:n talousarvion kokonaisuudessaan Pariisin sopimuksen tavoitteisiin ja kestävän kehityksen tavoitteisiin; toteaa tässä yhteydessä, että erityisesti herkkien alojen (kuten maatalous, teollisuus, energia-ala ja liikenne) on ryhdyttävä suurempiin ponnisteluihin nollahiilitalouteen siirtymiseksi; kehottaa käyttämään paremmin muita EU:n varoja resurssitehokkuuden, optimoitujen tulosten sekä EU:n toimien ja aloitteiden vahvemman vaikutuksen varmistamiseksi;

30. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään yhteistyötä ympäristöalalla kumppanimaiden kanssa tehtyjen kahdenvälisen sopimusten yhteydessä, jotta edistettäisiin energiatehokkuuteen ja uusiutuvaan energiaan perustuvaa kestävän kehityksen politiikkaa;
31. kehottaa komissiota ottamaan täysimääräisesti huomioon maailmanlaajuisen ulottuvuuden, myös EU:n ilmastodiplomatian tavoitteet, tulevassa tiedonannossaan EU:n energia- ja ilmastopolitiikan tulevaisuudesta sekä EU:n pitkän aikavälin strategiasta kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi; kehottaa komissiota ja EUH:ta myös kehittämään pitkän aikavälin näkemystä voidakseen laatia yhteisen tiedonannon, jossa esitetään niiden käsitys EU:n ilmastodiplomatiasta sekä EU:n ilmastodiplomatiatoimia koskeva strateginen lähestymistapa 12 kuukauden kuluessa tämän mietinnön hyväksymisestä ja jossa otetaan huomioon tässä tekstissä esitetty parlamentin lähestymistapa;
32. kehottaa EUH:ta ja komissiota lisäämään sisäistä koordinoitua ilmaston vuoksi siirtymään joutuvien osalta perustamalla asiantuntijapaneelin tutkimaan ilmastonmuutosta ja muuttoliikettä toimielinten välisen työryhmän avulla;
33. korostaa, että naisten vaikutusmahdollisuuksien lisääminen ja heidän täysimääräinen ja tasa-arvoinen osallistumisensa ja johtajuutensa ovat erittäin tärkeitä ilmastotoimien kannalta; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita sisällyttämään sukupuolinäkökohdat ilmastopolitiikkaan ja omaksumaan sukupuolitietoisen lähestymistavan, koska ilmastonmuutos usein lisää sukupuolten eriarvoisuutta ja pahentaa naisten tilannetta; tukee alkuperäiskansoihin kuuluvien naisten ja naisten oikeuksien puolustajien osallistumista UNFCCC:n puitteissa, koska heidän tietämyksensä luonnonvarojen hoidosta on tärkeää ilmastonmuutoksen torjunnassa;

Ilmastonmuutoksen torjunta kansainvälisen yhteistyön liikkeelle panevana voimana

34. korostaa, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden on oltava aktiivisia kumppaneita kansainvälisissä organisaatioissa ja foorumeissa (kuten YK, UNFCCC, Kestävän kehityksen korkean tason poliittinen foorumi, YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimisto, Kansainvälinen työjärjestö (ILO), Maailman terveysjärjestö (WHO), Nato, Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestö (ICAO), Kansainvälinen merenkulkujärjestö (IMO), Arktinen neuvosto sekä G7 ja G20) ja tehtävä tiivistä yhteistyötä alueellisten organisaatioiden kanssa (kuten Afrikan unioni (AU), Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisön (ECOWAS), Kaakkois-Aasian maiden liitto (ASEAN), Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmä, Mercosur ja Persianlahden yhteistyöneuvosto (GCC)) ja edistettävä maailmanlaajuisia kumppanuuksia ja varmistettava Pariisin sopimuksen ja kestävän kehityksen tavoitteiden täytäntöönpano ja samalla puolustettava, vahvistettava ja kehitettävä edelleen monenkeskisen yhteistyön järjestelmiä;

35. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita antamaan ilmastotoimille suuremman painoarvon G20-huippukokousten ja -kokousten sekä G20-jäsenten kahdenvälisten kokousten asialistoissa ja tekemään yhteistyötä kehitysmaiden G77-ryhmän kanssa YK:ssa ja muissa verkostoissa kuten pienten saarivaltioiden ryhmän (AOSIS) kanssa;
36. kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan sitoutumistaan Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Etyj) puitteisiin Pariisin sopimuksen tavoitteiden mukaisesti; painottaa myös, että Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) on toteutettava nopeita ja asianmukaisia lisätoimia, jotta kansainvälinen laivaliikenne toisi oman oikeudenmukaisen panoksensa ilmastomuutoksen torjuntaan;
37. kehottaa komissiota sisällyttämään ilmastomuutosta koskevan ulottuvuuden kansainvälisiin kauppaa- ja investointisopimuksiin ja tekemään Pariisin sopimuksen ratifiointista ja täytäntöönpanosta ehdon tuleville kauppasopimuksille; kehottaa komissiota tässä yhteydessä tekemään tarvittaessa kattavan arvion nykyisten sopimusten johdonmukaisuudesta Pariisin sopimuksen kanssa; kehottaa komissiota virtaviivaistamaan rahoitusvälineitä ja ohjelmia, jotta varmistetaan EU:n ilmastotoimien johdonmukaisuus, tuetaan kolmansia maita ilmastomuutoksen torjunnassa ja lisätään EU:n ilmastotoimien tehokkuutta; suosittaa kehittämään perustavaa laatua olevan pakollisen ilmastomuutoslausekkeen ja järjestelmällisesti sisällyttämään sen vastavuoroista sitoutumista Pariisin sopimuksen täytäntöönpanoon koskeviin kansainvälisiin sopimuksiin, kauppaa- ja investointisopimukset mukaan luettuina, millä tuetaan hiilestä irtautumista Euroopassa ja kansainvälisellä tasolla;
38. kannattaa EU:n jatkuvaa ja aktiivista sitoutumista High Ambition Coalition -ryhmään ja sen jäsenvaltioihin, jotta voidaan antaa näkyvyyttä niiden päättäväsille pyrkimyksille panna Pariisin sopimus tarkoituksenmukaisesti täytäntöön, laatia tiukka ryhmän sääntökirja vuonna 2018 ja käydä onnistunut Tanaloo-vuoropuhelu COP24-kokouksessa, jonka tarkoituksena on motivoida muita valtioita osallistumaan näihin toimiin ja perustaa tulevina vuosina ilmastoasioiden edelläkävijöiden ryhmä, joka on valmis korottamaan ilmastotavoitteitaan Pariisin sopimuksen tavoitteiden mukaisesti jaetun johtajuuden vahvistamiseksi, jotta voidaan yhdessä johtaa ilmastokysymysten valtavirtaistamista ulkopoliittikan eri aloille, kuten kauppaa, kansainvälisten rahoitusinstituutioiden uudistukseen ja turvallisuuteen;
39. toteaa, että vaikuttavat ja tehokkaat sopeutumistoimet, strategiat ja suunnitelmat ovat tärkeitä; katsoo, että tällaisia ovat muun muassa ekosysteemipohjaiset ratkaisut, joilla tehostetaan kykyä sopeutua ilmastomuutokseen, vahvistetaan sietokykyä ja vähennetään haavoittuvaisuutta Pariisin sopimuksen puitteissa;
40. painottaa, että arktisen alueen ekosysteemit ovat erityisen haavoittuvia ilmastomuutokselle, ja ottaa huomioon, että viime vuosikymmenten aikana lämpötila on noussut arktisella alueella noin kaksi kertaa nopeammin kuin maailmassa keskimäärin; toteaa, että epäpuhtaudet arktisen alueen ilmastossa ovat peräisin pääasiassa Aasian, Pohjois-Amerikan ja Euroopan päästöistä ja että EU:n päästövähennystoimilla on sen vuoksi merkittävä rooli arktisen alueen ilmastomuutoksen torjunnassa; ottaa huomioon myös arktista aluetta koskevan kiinnostuksen ja sen luonnonvarat alueen muuttuvan ympäristön ja arktisen alueen kasvavan geopoliittisen merkityksen vuoksi; toteaa, että terveet ja kestävät ekosysteemit arktisella alueella, jossa asuu elinkelpoisia yhteisöjä, ovat strategisesti tärkeitä Euroopan ja maailman poliittisen ja taloudellisen vakauden kannalta; katsoo, että on lopultakin toteutettava EU:n virallinen asema tarkkailijana Arktisessa neuvostossa;

41. korostaa, että koska EU ja muut varakkaat maat ovat perinteisesti suurimpia maapallon lämpenemisen aiheuttajia, niille kuuluu vastuu osoittaa enemmän solidaarisuutta haavoittuvassa asemassa oleville valtioille, joista monet sijaitsevat globaalissa etelässä ja jotka kärsivät eniten ilmastonmuutoksesta, ja varmistaa jatkuva tuki, jotta voidaan parantaa niiden kestävyyskykyä, vähentää katastrofiriskiä, myös luontoa suojelemalla ja palauttamalla ekosysteemejä, joilla on tärkeä rooli ilmaston sääntelyssä, auttaa niitä elpymään ilmastonmuutoksen aiheuttamista vahingoista ja parantaa sopeutumistoimenpiteitä ja selviytymiskykyä taloudellisen tuen ja valmiuksien kehittämisen avulla erityisesti kansallisesti määriteltä panosta koskevien kumppanuuksien puitteissa; toteaa, että haavoittuvassa asemassa olevat valtiot ovat tärkeitä kumppaneita pyrittäessä edistämään kunnianhimoisia kansainvälisiä ilmastotoimia, koska ilmastonmuutos uhkaa niiden olemassaoloa;
42. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita tukemaan vähemmän varakkaiden maiden pyrkimyksiä vähentää riippuvuutta fossiilisista polttoaineista ja lisätä kohtuuhintaisen uusiutuvan energian saatavuutta sekä toteuttamaan ohjelmia, joilla tuetaan tieteen, teknologian ja innovoinnin saatavuutta kestävä kehityksen tavoitteen 17 mukaisesti, ja lisäämällä niiden tietoisuutta käytettävissä olevista tekniikoista, joilla voidaan seurata ja suojella ympäristöä ja kansalaisia, kuten Copernicus-lippulaiva-avaruusohjelma ja sen ilmastonmuutospalvelu; painottaa EU:n ulkoisen investointiohjelman tarjoamia mahdollisuuksia kannustaa ilmastoälykkäisiin investointeihin ja tukea kestävä kehitystä; painottaa, että on tärkeää varmistaa, että humanitaariset järjestöt suunnittelevat toimintansa pitkän aikavälin näkymiä näyttöön perustuvan ilmastovaikutuksia haavoittuvilla alueilla koskevan tiedon perusteella; kehottaa komissiota myös kehittämään kokonaisvaltaisen strategian, jolla edistetään EU:n vihreän teknologian osaamista maailmanlaajuisella tasolla;
43. painottaa tarvetta yksinkertaistaa EU:n toimintapolitiikkoja, jotta voidaan asianmukaisesti puuttua veden ja elintarvikkeiden niukkuuden kaltaisiin tilanteisiin, joita todennäköisesti ilmenee tulevaisuudessa useammin; muistuttaa, että perusravinnon niukkuus voi aiheuttaa vakavia pitkän aikavälin turvallisuushaasteita, jotka voivat mahdollisesti heikentää EU:n kehityspolitiikan muita saavutuksia;
44. kehottaa EU:ta asettamaan ensisijaiseksi avustusten ja teknologian siirtojen muodossa annettavan avun köyhimmille valtioille niiden energiasiirtymän toteuttamiseksi;
45. suosittaa EU:ta syventämään strategista yhteistyötään valtioiden ja muilla kuin valtioiden tasolla nollahiilikehitystä koskevien vuoropuhelujen ja kumppanuuksien kautta sellaisten kehittyvien talouksien ja muiden valtioiden kanssa, joilla on huomattava vaikutus maapallon lämpenemiseen mutta jotka ovat myös päättäväisiä maailmanlaajuisten ilmastotoimien suhteen; huomauttaa tämän osalta, että ilmasto voi toimia diplomaattisen toiminnan lähtökohtana sellaisten kumppanien kanssa, jotka vastustavat huomattavasti muita asialistan kohtia, ja sen kautta voi tarjoutua mahdollisuus edistää vakautta ja rauhaa; kehottaa EU:ta jakamaan kokemuksia ja opetuksia kumppaneiden kanssa Pariisin sopimuksen täytäntöönpanon nopeuttamiseksi; kehottaa EU:ta järjestämään asiaa käsitteleviä paneelikeskusteluja, joissa keskustellaan ilmastoon ja kestäväyyteen liittyvistä toimista, taloudellisia ja teknologisia vuoropuheluita siirtymää ja sietokykyä koskevista ratkaisuista, myös korkean tason ministerikokouksissa; kehottaa EU:ta perustamaan ja tukemaan yhteisen edun mukaisilla aloilla kumppanuuksia, kuten etenemisreittejä vuoteen 2050, kestävä rahoitusuudistusta, hiilimarkkinoita ja muita hiilen hinnoitteluvälineitä Euroopan

ulkopuolella, jotta voidaan rajoittaa maailmanlaajuisia päästöjä ja luoda tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille talouden toimijoille;

46. kehottaa EU:ta pysymään etulinjassa kehitettäessä Pariisin sopimuksen 6 artiklan mukaisia kansainvälisiä ja alueellisia kumppanuuksia hiilimarkkinoilla sekä hyödyntämään EU:n päästökauppajärjestelmän (ETS) perustamisessa, mukauttamisessa ja hallinnoinnissa hankkimaansa asiantuntemusta ja kokemuksia ETS:n yhdistämisestä Sveitsin hiilimarkkinoihin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään hiilen hinnoittelumekanismien kehittämistä kolmansissa maissa ja alueilla sekä edistämään kansainvälistä yhteistyötä, jotta ne olisivat keskipitkällä aikavälillä laajasti yhteensopivia, sekä luomaan pitkällä aikavälillä kansainväliset hiilimarkkinat; korostaa tässä yhteydessä EU:n ja Kiinan viime vuosina tekemää menestyksestä yhteistyötä, joka mahdollisti maanlaajuisen päästökauppajärjestelmän käynnistämisen Kiinassa joulukuussa 2017; odottaa kiinnostuneena parhaillaan tehtävän työn tuloksia, jotka ovat keskeisiä järjestelmän moitteettoman toiminnan kannalta; kehottaa EU:ta tukemaan jatkuvasti Kiinan hiilikauppapyrkimyksiä ja vahvistamaan tulevaa yhteistyötä, jotta voidaan edetä kohti maailmanlaajuisia tasapuolisia toimintaedellytyksiä;
47. kehottaa EU:ta edistämään aktiivisesti kansainvälisellä tasolla hyökkävää kasvihuonekaasupäästöjen vastaista politiikkaa erityisesti ottamalla käyttöön päästörajoitusnormeja sekä välittömiä toimenpiteitä päästöjen vähentämiseksi kansainvälisillä merenkulun ja ilmailun aloilla;
48. katsoo, että tarvitaan edelleen työtä hiilen rajaverojärjestelyjen kehittämisessä vipuvoimana kaikkien maiden lisäponnistuksille Pariisin sopimuksessa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi;
49. suosittaa EU:lle, että se edistäisi yhdessä YK:n kanssa entistä tiiviimpää yhteistyötä maailmanlaajuisesti, jotta voidaan puuttua hiekkamyrskyihin, jotka erityisesti Lähi-idässä kärjistävät vallitsevia jännitteitä ja aiheuttavat uusia; korostaa, että tällaiset myrskyt aiheuttavat vakavia terveyshaittoja ja lisäksi kuivattavat jo nyt niukkoja vesivaroja Lähi-idän alueella; kehottaa tässä yhteydessä EU:ta tekemään yhteistyötä YK:n kanssa valvonta- ja hälytysjärjestelmien tehostamiseksi;
50. kehottaa EUH:ta, komissiota ja jäsenvaltioita keskittämään strategiset energiavuoropuhelunsa fossiilisia polttoaineita vievien maiden kanssa EU:n naapurustossa laajemmaltikin vähähiiliseen energiayhteistyöhön ja hiilidioksidipäästöttömiin talouden kehittämismalleihin, jotta edistetään rauhaa sekä ihmisten turvallisuutta ja hyvinvointia Euroopassa ja maailmanlaajuisesti;
51. kehottaa EUH:ta, komissiota ja jäsenvaltioita mukauttamaan kansainvälistä politiikkaa koskevat vuoropuhelunsa ja yhteistyönsä kumppanimaiden kanssa täysin Pariisin sopimuksen tavoitteiden mukaisiksi sekä sen EU:n tavoitteen mukaisiksi, joka koskee johtoasemaa uusiutuvan energian alalla;

EU:n strategiset kumppanit

52. pitää tärkeänä, että EU jatkaa toimiaan saadakseen Yhdysvallat uudelleen mukaan ilmastotoimia koskevaan monenväliseen yhteistyöhön ja kehottamaan Yhdysvaltoja noudattamaan Pariisin sopimusta vaarantamatta sen kunnianhimoisia tavoitteita; katsoo, että parlamentaarinen vuoropuhelu ja yhteistyö paikallisviranomaisten kanssa ovat tässä keskeisessä asemassa;

53. korostaa, että brexit-neuvotteluissa ja tulevissa suhteissa Yhdistyneeseen kuningaskuntaan on otettava huomioon tarve jatkaa ilmastodiplomatiaa koskevaa yhteistyötä;
54. katsoo, että alueilla ja kaupungeilla on yhä tärkeämpi asema kestäväen kehityksen kannalta, koska ilmastonmuutos koskettaa niitä suoraan, koska niiden kasvulla on suora vaikutus ilmastoon ja koska ne ovat yhä aktiivisempia ilmastonmuutoksen lieventämisessä ja siihen sopeutumisessa, toisinaan myös vastoin kansallista politiikkaa; painottaa jälleen kaupunkien ja alueiden ratkaisevaa merkitystä innovaatioiden käyttöönotossa ja ympäristönsuojelutoimenpiteiden toteuttamisessa, vihreän teknologian käyttämisessä, taitoihin ja koulutukseen tehtävissä investoinneissa sekä kilpailukyvyen lisäämisessä paikallisen tason puhdasta teknologiaa kehittämällä; kehottaa tämän vuoksi EU:ta tehostamaan entisestään suhteitaan paikallisiin ja alueellisiin viranomaisiin ja alkuperäisväestöön kolmansissa maissa ja merentakaisissa maissa ja alueilla kaupunkien ja alueiden välisen aihekohtaisen ja alakohtaisen yhteistyön tehostamiseksi EU:ssa ja sen ulkopuolella, jotta kehitettäisiin ilmastonmuutokseen sopeutumista ja sietokykyä koskevia aloitteita ja vahvistettaisiin kestäväen kehityksen malleja ja päästövähennyssuunnitelmia energian, teollisuuden, teknologian, maatalouden ja kaupunki- ja maaseutuliikenteen kaltaisilla keskeisillä aloilla esimerkiksi kumppanuusohjelmien, kansainvälistä kaupunkikehityksen alan yhteistyötä koskevan ohjelman sekä kaupunginjohtajien ilmastositoumuksen kaltaisten alustojen tuen avulla ja luomalla uusia foorumeita parhaiden käytäntöjen vaihtoa varten; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita tukemaan alueellisten ja paikallisten toimijoiden pyrkimyksiä ottaa käyttöön (kansallisesti määriteltyjen panosten kaltaisia) alueellisesti ja paikallisesti määriteltyjä panoksia, kun tällä voidaan lisätä kunnianhimoisia ilmastotavoitteita; panee merkille roolin, joka EU:n edustustoilla kolmansissa maissa voi olla tässä suhteessa;
55. toteaa myös, että monilla maailman alueilla todettu lisääntyvä kaupungistuminen pahentaa entisestään ilmastonmuutoksen aiheuttamia nykyisiä haasteita, koska energian, maan ja veden kaltaisten resurssien kysyntä kasvaa, ja edistää osaltaan ilmansaasteiden ja lisääntyvien jätemäärien kaltaisten ympäristöongelmien pahentumista monissa taajamissa EU:ssa ja sen ulkopuolella; toteaa, että ilmastonmuutoksen seuraukset, kuten äärimmäiset sääilmiöt, kuivuus ja maaperän heikkeneminen, koskevat usein erityisesti maaseutua; katsoo, että paikallis- ja alueviranomaisiin on kiinnitettävä erityistä huomiota ja niitä on tuettava näihin haasteisiin vastaamisessa, jotta voidaan kehittää parempaa sietokykyä ja edistää ponnisteluja ilmastonmuutoksen lieventämiseksi kehittämällä energiahuollon uusia muotoja ja liikennekonsepteja;
56. korostaa jäsenvaltioiden ja kumppanimaiden rajat ylittävän yhteistyön merkitystä varsinkin valtioiden rajat ylittävien ympäristövaikutusten arviointimenettelyssä, asiaankuuluvien kansainvälisten normien ja yleissopimusten mukaisesti, erityisesti YK:n Euroopan talouskomission Espoon yleissopimus, Århusin yleissopimus ja vesiyhteissopimukset;
57. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita vahvistamaan siteitään kansalaisyhteiskuntaan ja sille annettua tukea kaikkialla maailmassa toimivana ilmastotoimien toteuttajana ja muodostamaan liittoutumia ja synergioita tiedeyhteisön, hallituksesta riippumattomien organisaatioiden, paikallisyhteisöjen, alkuperäisyhteisöjen ja muiden kuin perinteisten toimijoiden kanssa, jotta voidaan entistä paremmin mukauttaa eri toimijoiden tavoitteet, ideat ja menetelmät ilmastotoimia koskevan koordinoitun lähestymistavan edistämiseksi; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä yksityisen

sektorin kanssa, vahvistamaan yhteistyötä sen osalta, miten hyödynnetään mahdollisuuksia siirtyä hiilidioksidipäästöttömään talouteen, laatimaan vientistrategioita ilmastoteknologioita varten kaikkien maailman valtioiden osalta ja kannustamaan teknologian siirtoa ja valmiuksien kehittämistä kolmansissa maissa, mikä kannustaa uusiutuvan energian käyttöä;

58. painottaa tieteellisen tutkimuksen merkitystä ilmastopoliittisessa päätöksenteossa; katsoo, että rajat ylittävä tieteellinen vaihto on olennainen osatekijä kansainvälisessä yhteistyössä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan jatkuvasti tiedeorganisaatioita, jotka työskentelevät ilmatoriskien arvioinnissa ja pyrkivät arvioimaan ilmastomuutoksen vaikutuksia sekä esittävät mahdollisia sopeutumistoimenpiteitä poliittisille päättäjille; kehottaa EU:ta hyödyntämään omia tutkimusvalmiuksiaan edistääkseen maailmanlaajuisia ilmastotoimia;

o

o o

59. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, komissiolle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle ja tiedoksi Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokoukselle ja Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille.